

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1924-1925 maj - 18

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Pringsarvet Sista morgonen.

[Mulet av juli 1924]

Min älskade!

I ständigt högsom-
marsväder resa vi nu om en
stund härifrån. Det var en
likadan dag i går, då Prings-
arvet hade sig som mest för-
tygsamt. Men det var vemod
i luften. Maria, som varit
sjuk några dagar, hade sagt till
Louise Gyz, att hon hade grätit
så mycket för denna skilsmässa,
att hon inte kunde göra det mer.
Och Gina Polheimen bara

grät och talade om att vi
aldrig skulle träffas mera.
Alltså förstår du. Jag för-
sökte vara lugn, men nog
kändes det.

Dock - det är min vissa
tros - har jag gjort något
orätt och alltför egoistiskt,
så straffar det sig självt,
och jag får bära mitt öde.

Surda har varit så snäll
och mild. Sista dagen i Falun
bjöd hon på middag, och man
i dag strax före tågets avgång
får både Maria och Louise
hunch hos henne.

Janne var snäll, han också.
Helena ser mycket allvarsam ut.
När jag var ensam med Surda, frå-
gade jag om framtidens planer
och fick höra, att de oriltkashien
ha bitit sig fast i den stäire
ibem med mjölk och kommissionens
bröd, och detta vill inte Janne,
 därför att han inte tror det bär sig.
Och det gör inte jag heller. Hurud-
skäligt till att intet göres är emellan
till brist på pengar.

En husmodersplats vid Kvid-
hemmet är ledig, men den trorde
Helena skulle vara besvärlig.
Och då blir det väl att gå hemna

Try en brantsplats, som Gusta
trycker skulle vara bättre, här
vil inte gå ut för utra betyg,
som stycka kompetensen.

Färdit nu, åtskade,
när jag mot okända mål
stjer färdan! Tänk på mig!
beder din

V-g.

P. S. Det blev 3 järnvägsresur
fatta med mitt behag. Det sig
än vil emballerat ut. Måtte det
vara uppkäpts under orka vid
uppkomringen i Stockholm!